

Aug^o. exponens illud **Matth. xxiij.** Qui p/ seuerauerit in fine. .x. Cū pueneris inquit ad tres panes pfeuerādo. hoc est ad cibū ⁊ intel/ ligentiam trinitatis. habes em̄ vltuos. Nō em̄ panis ille finiet. sed om̄em indigentā tuam fi/ niet. **Quint^o grad^o** quo supius ascendit ami/ cus delē donū consilij. Quia dicit **Anf. lib. si** multitudinū supedificat. quia cū mēs iam fortē est ad operandū necesse ē quid cōsulere debe/ at. Quia dicit **Greg^o. s. moral.** Qui sine p̄silio vltuūt se p̄cipitationi ⁊ fortune tendūt. vitā su/ am negligunt dū transitoria incōsulte appetūt dum eterna nō intelligunt vel intellecta p̄tem/ nunt. dum exiliū ⁊ miserā suam nō cognoscūt quia ceci. ideo nec cōsiliū habere sciunt. Et iō/ tales merito in insipientia sua p̄ibūt. In h̄ ascē/ su iueniet amicus dei p̄uuiū suū. ⁊ hoc nusq̄ cōueniētius celebrat sicut in secreto mēt̄ vbi cōsilia in silentio tractant. Et h̄ figurat in lib. **Numeri. c. ij.** vbi moyses in rebus dubijs cō/ sulendū dñm relictis turbis crebro reuerteba/ tur ⁊ intrauit in tabernaculū vbi dñm cōsulu/ it ⁊ p̄siliū accepit quod p̄lo postea dixit Quā figurā exponens **Greg^o. xxxij. moral. di.** Ad tabernaculū redire ⁊ intrare ē postpositū exte/ riorib^o tumultib^o secretū mentis intrare. Ibi em̄ dñs cōsulit ⁊ quod foris agendū est publi/ ce intus silēter audis. ⁊ tunc vocē dei quasi p̄ occultam inspirationē audūt dū in medita/ tione mēt̄ se a carnalib^o meditatōib^o abstra/ hunt. Scias nāq̄ q̄ donū consilij reficit s̄ mo/ dum. s. cōsiliarios sacris cōtemplatōib^o. duz eos in tabernaculo. i. in secreto mēt̄is facit di/ uina cōsilia audire. Et hi sunt memoria intel/ ligentia. ⁊ volūtas. Nā memoria ab omnibus purgata ingrediat secretū mentis. ⁊ dicat cuz p̄s. Audiat quid loquat in me domin^o de^o Postea ingrediat intelligētia vt vitatē iudiciorū discutiāt. ⁊ inter cōsilia a quo spiritu p̄cedant discernat. Quia s̄m **Bern^o.** dñi spiritū diuer/ sa sunt genera. ideo necessaria ē nobis eorū di/ scretio. Nā spūs carnalis suggerit mollia. sp̄i/ tus mūdi vana. spūs malign^o amara vt iras. rixas ⁊ hmōi. Si autē spūs suggestio sit de cor/ pore castigando. de corde humiliādo. de suā/ da virtute ⁊ habēda charitate sine dubio sp̄i/ ritus sanctus suggerit hec. deinde ingrediat volūtas vt discussa amplexet si est suggestio a spiritus scō. ⁊ clamet cū sponsa **Can. v.** Ania mea liquefacta ē vt dilectus locut^o est q̄hui et nō inueni rē. Quod exponit **Origenes** dicēs Diuine cōsolationis vt audio felicissim^o effe/ ctus ē liquefactio. Itaque em̄ aīa deuotione. mollescit vt dilectus me^o suauiter cubat. Se/ cūdo reficit cōuiuātes medios. s. vigores ani/ me naturales ⁊ sensus aīe rationales ⁊ milites siue virtutes morales sacris vtutibus. dū fa/

cit eos diuina cōsilia in secreto de intelligere. Tercio reficit cōuiuātes inferiores. vt sensus animales ⁊ corpales tam interiores vt imagi/ nes q̄ exteriores. vt visum. auditū. gustuz. ta/ ctum ⁊c. qui sunt tanq̄ artifices vt rustici ne/ cessaria corpi administrātes. vt dicit in libro de spiritu ⁊ anima. Sed nūc eos reficit dū eos diuina cōsilia adimplere facit. Sextus grad^o quo ascēdit supius est intellectus qui p̄tinet ad vitā contemplatiuā. In isto ascēsu inuenit quilibet cōuiuū suum. Quia vt dicit **Greg^o. lib. s. moral.** Intellect^o in die sua conuiuū pa/ rat. qz in eo qd̄ audita penetrat reficiēdo pene/ trat cor. tenebras eius illustrat. ergo in pene/ tratione ipsorū auditorū inuēta vitate mentis reficit. Cum ergo s̄m **Greg^o.** intellectus pene/ trat diuina velamina vitatis diuine tam i scri/ pturis q̄ doctrinis. tam figuris q̄ sacramētis vsq̄ ad intimā ⁊ nudā vitatem intelligendaz ⁊ degustandā quadā intellectuali exp̄ientia p̄/ tingat. quod p̄fectissimorū est vt dicit **Bern^o. sup. Can.** Ideo dulcissime mētē reficit. Septi/ mus gradus est sapiētia. Quia dicit **Aug^o. li. ij. de doctrina xp̄iana** q̄ a timore vsq̄ ad sapi/ entia que ē septima in donis ⁊ vltima p̄ grad^o ascendit ⁊ puenit. ⁊ sic sapiētia nō deberet p̄ gradu reputari. s̄ quasi p̄ termino ad quē eet ascendendū. Quia dicit **Aug^o. ibidē** q̄ sapiē/ tia ē summa ⁊ vltima. ⁊ ea habita anim^o potat^o trāquillusq̄ p̄fruit ⁊ delectat in ea. ergo est vltima in qua ē cōsummatio. Cum ḡ amic^o dei ad sapiētia ascēderit cōuiuū inuenire po/ terit. Dicit ergo **Bern^o. lib. de diligēdo deum** Sapiētia triplex cōuiuū donat. Cibāt em̄ in hac vita laborātes. potat post hanc vitā quie/ scentes ⁊ eterna vita regnantes. Ad quā nos p̄ducit iesus xp̄s dei filius ⁊c.

Dñica .xviiij. post trinita. Sermo .s.

O Ratias ago deo meo semp p̄ vobis in grā dei q̄ data est vobis in xp̄o iesu. quia diuites i/ oēs facti estis in om̄i vbo ⁊ in om̄i sciētia. s. **Co/ rinth. s.** Cōsuetudo hec fuit apud rhomanos q̄ victoribus triumphantibus ⁊ rhomam re/ deuntibus triplex honor impēdebat. Prim^o honor fuit q̄ victori ip̄s cū iubilo ⁊ leticia ob/ uiauit. Secūdo q̄ om̄es captiui sequebātur currū eius. Tercio q̄ victor indut^o tunica lo/ uis sedebat in curru quē trahebant quatuor equi albi. ⁊ ducebat vsq̄ ad capitoliū. Aliam consuetudinē narrat **Isidor^o. xviiij. etbimo. ij. c.** allegans tranquillū. q̄ triumphans cū vrbem ingrediebat triptito iudicio honora/ batur. Nam primo de triumpho duct conce/ dendo iudicabat exercitus. secundo senatus. tertio populus. Erat autē rhomanorum mos

triumphans quadriga ueheret. colore ruf
fo pliniret. purpura ⁊ polymita longa indue
ret. palma aurea ⁊ laurea coronaret. ⁊ hec oia
ostenderūt q̄ suis victorijs grati fuerūt. Spi
ritualiter x̄ps fuit ppugnator n̄r. ad saluāduz
nos ip̄e victoriā maximā obtinuit cōtra inimi
cos n̄ros. ⁊ nos liberauit de durissima fuitu
te. ideo ire debem⁹ ei obuiā cū cantico gratia
rūactiōis laudātes eū decacordo mādatorum
eius ope ⁊ smone. Et ip̄m debem⁹ ponere lau
reatum in curru. quia positū in n̄ra mēoria de
bemus cōtemplari eū coronatū spinea corona
cōfixū clauis pforatū lancea. potatū aceto. p̄
sum in patibulo. Et h̄ faciendo iugiter exem
plo b. Aug. in lib. soli. dicētis. Dñe dilexisti
me plus q̄ te. quia mori uoluisti ppter me taz
charo p̄cio redemisti me. de supcilio uocasti
me. nomie tuo signasti me. de seruitio retraxi
sti me sanguine tuo ut memoria tua semp esset
apud me ⁊ nunq̄ recederet a corde meo. quia
ppter me de cruce noluiſti deſcēdere. **Figura**
j. Regi. xvj. Filie hierlm̄ uenerūt obuiam da
uid redeuntia a p̄lio philistinorū cantātes i tym
panis ⁊ choris dicebāt. Saul percussit mille. et
David. x. milia. **Horat̄** filie hierlm̄ sūt libe
rate aie a demonibus philistinorū infernaliū
p̄ victoriā passionis x̄pi. **Cognoscētes** igif h̄
bñficiū deberēt illi ire obuiā cū cantu ⁊ sono.
id ē. fide ⁊ ope gratiarūactiōes reddētes p. x.
milib⁹ percussorū. i. p̄ liberatiōe ab innumeris
malis. ⁊ p̄stratiōe diaboli. qz meli⁹ nō habēt
q̄d ei reddant p̄ tantis bñficijs q̄ gratiarum/
actiones. **Quia** dicit glorioſus doc. Aug⁹. in
eplā ad marcellinū. **Quid** meli⁹ aīo geramus
⁊ ore pmamus ⁊ calamo exp̄mam⁹ q̄ deo gra
tias agere. hoc em̄ dici breui⁹ nec audiri leui⁹
nec intelligi grati⁹. nec agi fructuosius potest
Qualis aut̄ debeat eē hm̄oi gratiarūactio do
cet **Bern̄**. in quodā smōe di. **Nō** tm̄ x̄bo nec
lingua sed ope ⁊ x̄tute exhibeamus nosmet/
ip̄os gratos. nō em̄ gratiarūdictiōez. s̄ gra
tiarūactiōez. exigit a nobis dñs de⁹ noster **Et**
qui uult uere grat⁹ eē nō solū debet gratiarū
actiones referre deo de sibi collat̄ bñficijs. ve
rum etiam alijs qui in x̄bo allegato agit gra
tias p̄ beneficijs alijs collatis cū dicit. **Grati**
as ago deo meo semp. i. om̄ib⁹ horis ad orādū
deputatis. p̄ uobis in grā dei r̄c. **In** qua qui
dem eplā cōgratulant̄ pximis ppter tria bñ/
ficia eis collata. s̄. **Sufficiētiā** bonorū collato
rum. **Affluētiā** meritorū p̄fectorū. **Perſeue**
rantiam bonorū agendorū. **Primo** igif gratu
las p̄ sufficiētiā bonorū collatorū cū dicit. qz
diuites facti estis in oēs. **Pro** quo notandum
diuitie quo ad p̄ns sunt duplices. p̄me sunt tē
porales. secūde sp̄uales. **Prime** quidē nō sūt
adaugende nimis. exq̄ habem⁹ iter ire breue

Fatuū ē em̄ laborē magnū habere ⁊ puisionē
p̄ victu habētib⁹ iter breue. **Horat̄** non ha
bemus iter breuissimū uite uic⁹ p̄sentis quod
paucis dieb⁹ cōsummat̄. **Iuxta** illd̄ **Job. xiiij**
Breues dies hois sunt. nō ē ergo puisionē ma
gna faciēda p̄ temporalib⁹ reb⁹. p̄ tam breui⁹ ui
te cursu. ⁊ p̄cipue cū ille nō ad p̄fectū s̄ ad de
trimētū tendāt. **Nam** ille qui cōgregabat mul
ta bonā in annos p̄limos fatuus iudicabat̄ di
cente dño. **Stulte** hac nocte recipiet̄. s̄. demo
nes aīam tuā. ⁊ q̄ cōgregasti cui⁹ erūt **Lu. xij**.
Ideo illas res tempales moderate ferre debe
mus nobiscū ut sic ad terminū ueniam⁹. **Le**
gig **Exod. xvj**. q̄ filij israel exeuntes de egypto
nō receperūt manna p̄ desertū ambulantes
nisi qñ consumpta fuit farina quā secū tulerāt
de egypto. **Sed** illa cōsumpta uenerūt de he
lym. xxx. die. ⁊ ibi fixerūt tabernacula sue mā
sionis ut dicit magister. ⁊ ceperūt edere man
na. **Qui** sunt filij israel exeuntes de egypto nō
si fideles x̄piani p̄ cōfessionē exeuntes de tene
bris peccatorū. **Hi** igif uolētes ad terram p̄
missionis. i. ad celum p̄ hui⁹ uite desertum ire
nō debēt de farina egypti. i. de diuitijs p̄sent
uite magnā gerere sollicitudinē eo q̄ uia bre
uis sit. **Quid** absurdū dici pōt q̄ q̄ minus re
stat uia eo plus uiaci querere. ⁊ uia deficien
te uiaci augere. q. d. nō debēt fideles curare
d̄ corruptibili substātia. qm̄ in breui expectāt
eternā beatitudinē a christo in ip̄so figētes nō
stri cordis māsiones manna celestis cōsolatio
nis accipiemus. ⁊ h̄ post. xxx. dies. **Nā** terde
na tria sunt triginta. ad seruandū si relinqm⁹
opa mortua. ociosos smones ⁊ prauas cogita
tiones erim⁹ dispositi ad eterna aut supna q̄ nō
patiunt̄ secū caduca. iuxta illud **Bern̄**. smōe
lxxvij. p̄occupatū quippe secl̄arib⁹ desiderijs
animū declinatio sancta declinat. nec miseri
poterint vna ueris. eterna caducis. spiritua
lia corruptilibus. summa imis ut p̄ter sapi
as ⁊ que sursum sunt ⁊ q̄ sup̄ terram. **Hec** ille. **C**
Uidem⁹ tm̄ ad exp̄ientia q̄ interdū sunt in ali
quo funiculo nodi adeo fortes ⁊ duri q̄ poti
us frangunt̄ q̄ solui possunt. **Sic** sp̄ualis a d̄o
nodat̄ anim⁹ ⁊ affectus cordis humani cuz di
uitijs q̄ poti⁹ anima sepaat̄ a corpore p̄ ipsam
mortē qz affect⁹ cordis ab amore diuitiaz pos
set absolui. **Et** rō ē. qz cor trib⁹ funiculis ligat̄
ab illis. nā cor innodat̄ in acquisitiōe pp̄rio fu
ne cupiditatis. **Stringūt** retinēdo laqueo te
nacitatis. ⁊ uigēt in possidēdo sapore maligni
tatis. ⁊ ille funicul⁹ nō facile pōt rūpi. iux̄ illd̄
Eccl̄. x. **Funicul⁹** triplex difficile rūpi. **Sic** ḡ
ligatū hoīem ducūt insolubiliter in iteritū. **Sic**
cut figuratū ē **Judiē. xvj**. de sampsonē q̄ sedu
ctus a **Dalila** ligat⁹ ē a philisteis. ⁊ excecatur
duct⁹ ē ab eis captiu⁹. **Tūc** ei sp̄ualr sampson
hb 4

seducit a Balila qñ hō seducit a pecunia Jacens em̄ in eius gremio p̄ nimitū affectū ligat a demonib⁹. ⁊ excecatus intētiōis lumine aut intellect⁹ q̄ ē lumen qd̄ deus aie ifudit. iij. et̄b. captiuat peccato in q̄ miserabilē mox̄ sine medio ⁊ damnat. sicut patet de quadā vsuraria. Nā legi⁹ q̄ due sorores simul habitabant ⁊ mortua m̄re hereditatē diuiserūt. altera statim affectu pecunie portionem suam dedit ad vsurā ⁊ faciēs firmā cistam in eā multā pecuniam cōgregauit. ⁊ non cōpatiebatur sorori nec alicui egeno. Cōtigit vsurariā ifirmari ad mortem. que vocauit suā sororē vt ei ministraret. Ad illa fecit sperās se aliquid accepturam. Illa vidēs se euadere nō posse. sorore emissa ad cistam accessit tollēs ex ea duas crumenas plenas denarijs. ⁊ cinxit eas ad nudā carnem sub vestib⁹ tegēdo. Ecce q̄ fortiter ligata fuit ista predicto triplici funiculo. q̄ nullo mō nec in morte potuit solui. Sorore igit̄ reuerfa ait. Rogo te vt cū mortua fuero a nullo pmittas me nudari. sed in eisdē vestib⁹ in quib⁹ nūc iaceo me ponere sinas ad sepulchrū. mox̄ illa ⁊ vt rogauerat sepelir̄. Quo facto dem̄ ē dño ville de morte vsurarie q̄ aduocās aduocatus suum misit vt pecuniā vsurariā apportaret. At ille veniēs accepit clauēs. ⁊ cistā aprensus nihil inuenit. Qui cū exigeret pecuniā a sorore ⁊ torqueret eā. cepit illa de petitiōe sororis cogitare. ⁊ de pondere mortui corpis h̄re suspicionē recitat h̄ aduocato. Ille vō rogauit sacerdotem vt liceret ei apire sepulchrū vsurarie ⁊ cōcessit. Et ap̄to sepulchro viderūt ambo. sacerdos vicz ⁊ aduocat⁹ corp⁹ nudatū ⁊ maximo cinctum serpēte. mittēs in os picit denarios mulieris extractos. Quo viso territi valdē clamauerūt. Reijce terrā velocit̄. Diabolus em̄ vas suū punit ⁊ illudit. Ideo dic̄ venera. Seneca in qdā epla. Fortissima pest̄ ē cupiditas q. d. Fortiter inheret homini etiā vsqz ad mortem. que solet egenos facere q̄s capit dū fraudem q̄redi nō inuenit. Nā alteri⁹ cupiditas ex alterius sine nascit̄. Iō fortior ē qui cupiditatem vincit q̄ q̄ subijcit hostē. hec ille. Prop̄ quod nō est credendū q̄ apostol⁹ cōgratulabatur ⁊ referebat gratiarū actiones. q̄ Corinthi diuites facti fuissent diuitijs tpalib⁹. Quia dicit Greg⁹. in moral. Carnales in q̄t hoies cū d̄ rerū abūdantia ⁊ diuitiarū affluētia extolluntur hora q̄ nascūt̄ sb̄ito rapiunt̄. Et dū pedes affigi credūt repētino iteritu ad ima d̄scēdūt.

B Scde diuitie sūt spūales. vt sūt vtutes de quibus dicit Greg⁹. in omel. Sole diuitie x̄e sūt q̄ vtutib⁹ diuites faciūt. Et subdit. Si q̄ffres charissimi diuites eē cupit̄ vas diuitias amate. Ana igit̄ inē vtutes ē sapia. de q̄ Esa. xxx. iij. Diuitie saluti sapia ⁊ scia. De sapia dic̄ Salomon Sap. viij. Infinit⁹ em̄ thesaur⁹ ē hoib⁹ q̄ q̄ vli sunt p̄ticipes facti sūt amicitie dei. q. d. sapiēs. Hec ē cā q̄re thesaur⁹ iste vicz sapia nō ē abscondēda s̄ liberaliter cōicāda. qz ē thesaurus infinit⁹. i. nūq̄ deficiēs s̄ sp̄ p̄ficiēs. qz q̄to magis cōicāf tanto magis crescit ⁊ augmētāf.

Nā legi⁹ in vita phozū q̄ Solon interrogat⁹ est a diuite vtrū thesauros h̄ret q̄ paup̄ esse vi debat. R̄dit. Tu ⁊ ego thesauros habem⁹ sed inē meū ⁊ tuum h̄re ē differētia. qz de meo nullus me inuito p̄t attingere. Et si alijs distribuero diminutionē nō patif. q. d. s̄ augef. tuus aut̄ quotidie discrimē amissiois patif te inuito. Et si alteri modicū tribueris minoraf. De h̄ etiam pulchre alloquit̄ Alanus in antiochiano lib. j. vbi narrat quō frenelis ⁊ sapientia ⁊ prudētia virū vtuosum suis ditat muneribus dicēs. Assistēs frenelis donat dona oia phie. Nō illas largif opes q̄ sepe potentū. Excecant aios ⁊ maiestatis honores. Inclinant. minuūt qz legis iura retardāt. S̄ potius donat thesauros mēt̄ ⁊ oēs diuitias animi. q̄s q̄ simul accipit vltra no eget. imo simul ditatus supabūdat. qm̄ rect⁹ amor possessio nobil. v̄ vtilis. vtilioz largitio. fruct⁹ abūdans. Hec ē gr̄a poli thesauros celi inūdās Omnia que dōctos ditat. q̄ pd̄iga largos amat possessores ⁊ dedignat̄ auaros. Clausa petri. diffusa reddit nisi publica fiat. Labif ⁊ multas vires cōquerit eundo. Nō istas expascit opes rubigo nec ignis. Deuorat. nec fur minuit. subiectio mergit. Naufragiū tollit p̄do depaupat hoisti. In istis vsib⁹ dicit d̄ram thesauri diuitiarum ⁊ sciarum. Quz thesaur⁹ diuitiarū excedit discretionē. ⁊ declinat ad similitudinē vitiorum. ⁊ retardat iusticiā legū ⁊ statutorū. Thesaurus aut̄ diuitie mēt̄ q̄ ē thesaur⁹ scie ⁊ sapie ē t̄lis. q̄ ei⁹ amor ē rect⁹ dū appetif. possessio nobilis dū habet. vsus nobilis in bene viuēdo. vtilioz in docēdo. fruct⁹ abūdās in p̄mio p̄cipiendo. Et de istis diuitijs spūalib⁹ cōgratulabat̄ ap̄ls Corinthis gr̄as deo agēdo cū dic̄ Diuites facti estis. s̄ in v̄bo doctrine ⁊ p̄dicatiōis. h̄ntes modū. quō minores. mediocres ⁊ perfecti siue incipiētes p̄ficiētes ⁊ cōtēplatiui sunt v̄bo p̄dicatiōis informādi. Et tunc ap̄ls dirigit v̄bū suū ad p̄fectiōes q̄ alios h̄z v̄bo doctrine informare cū dicit. In om̄i sciētia. i. intelgentia scripturarū ad salutē p̄tinētū. Et dicit notandū in om̄i l̄cia. Quia oportz p̄dicatōrē euāgelice v̄tatis eē talē vt p̄ ingenio discenitiū semetipsum posset aptare ⁊ v̄bi ordinez p̄ audiet̄ capacitate dirigere. vt p̄bat. viij. q. j. c. oportet. Qui em̄ eandē doctrinā om̄ib⁹ p̄dicant s̄ sunt q̄si impiti medici volētes vno collurio oim̄ oculos curare. vt dic̄ Hiero. ⁊ ponitur xxix. dist. Necesse ē q̄ ap̄ls intelligat v̄bum

lomon Sap. viij. Infinit⁹ em̄ thesaur⁹ ē hoib⁹ q̄ q̄ vli sunt p̄ticipes facti sūt amicitie dei. q. d. sapiēs. Hec ē cā q̄re thesaur⁹ iste vicz sapia nō ē abscondēda s̄ liberaliter cōicāda. qz ē thesaurus infinit⁹. i. nūq̄ deficiēs s̄ sp̄ p̄ficiēs. qz q̄to magis cōicāf tanto magis crescit ⁊ augmētāf.

Nā legi⁹ in vita phozū q̄ Solon interrogat⁹ est a diuite vtrū thesauros h̄ret q̄ paup̄ esse vi debat. R̄dit. Tu ⁊ ego thesauros habem⁹ sed inē meū ⁊ tuum h̄re ē differētia. qz de meo nullus me inuito p̄t attingere. Et si alijs distribuero diminutionē nō patif. q. d. s̄ augef. tuus aut̄ quotidie discrimē amissiois patif te inuito. Et si alteri modicū tribueris minoraf. De h̄ etiam pulchre alloquit̄ Alanus in antiochiano lib. j. vbi narrat quō frenelis ⁊ sapientia ⁊ prudētia virū vtuosum suis ditat muneribus dicēs. Assistēs frenelis donat dona oia phie. Nō illas largif opes q̄ sepe potentū. Excecant aios ⁊ maiestatis honores. Inclinant. minuūt qz legis iura retardāt. S̄ potius donat thesauros mēt̄ ⁊ oēs diuitias animi. q̄s q̄ simul accipit vltra no eget. imo simul ditatus supabūdat. qm̄ rect⁹ amor possessio nobil. v̄ vtilis. vtilioz largitio. fruct⁹ abūdans. Hec ē gr̄a poli thesauros celi inūdās Omnia que dōctos ditat. q̄ pd̄iga largos amat possessores ⁊ dedignat̄ auaros. Clausa petri. diffusa reddit nisi publica fiat. Labif ⁊ multas vires cōquerit eundo. Nō istas expascit opes rubigo nec ignis. Deuorat. nec fur minuit. subiectio mergit. Naufragiū tollit p̄do depaupat hoisti. In istis vsib⁹ dicit d̄ram thesauri diuitiarum ⁊ sciarum. Quz thesaur⁹ diuitiarū excedit discretionē. ⁊ declinat ad similitudinē vitiorum. ⁊ retardat iusticiā legū ⁊ statutorū. Thesaurus aut̄ diuitie mēt̄ q̄ ē thesaur⁹ scie ⁊ sapie ē t̄lis. q̄ ei⁹ amor ē rect⁹ dū appetif. possessio nobilis dū habet. vsus nobilis in bene viuēdo. vtilioz in docēdo. fruct⁹ abūdās in p̄mio p̄cipiendo. Et de istis diuitijs spūalib⁹ cōgratulabat̄ ap̄ls Corinthis gr̄as deo agēdo cū dic̄ Diuites facti estis. s̄ in v̄bo doctrine ⁊ p̄dicatiōis. h̄ntes modū. quō minores. mediocres ⁊ perfecti siue incipiētes p̄ficiētes ⁊ cōtēplatiui sunt v̄bo p̄dicatiōis informādi. Et tunc ap̄ls dirigit v̄bū suū ad p̄fectiōes q̄ alios h̄z v̄bo doctrine informare cū dicit. In om̄i sciētia. i. intelgentia scripturarū ad salutē p̄tinētū. Et dicit notandū in om̄i l̄cia. Quia oportz p̄dicatōrē euāgelice v̄tatis eē talē vt p̄ ingenio discenitiū semetipsum posset aptare ⁊ v̄bi ordinez p̄ audiet̄ capacitate dirigere. vt p̄bat. viij. q. j. c. oportet. Qui em̄ eandē doctrinā om̄ib⁹ p̄dicant s̄ sunt q̄si impiti medici volētes vno collurio oim̄ oculos curare. vt dic̄ Hiero. ⁊ ponitur xxix. dist. Necesse ē q̄ ap̄ls intelligat v̄bum

fusi de diuitijs spūalib⁹ .s. sapia ⁊ scia q̄ sunt li
beraliter a doctorib⁹ ⁊ p̄dicatorib⁹ cōicanda.
⁊ h̄ pp̄ duo. **P**rimo pp̄ euidēs augmentuz
⁊ excreſcētiam. **D**um em̄ sapie thesaur⁹ alijs
cōicaf. euidēnt augmētaf. **D**e ista loquit **Au**
gustin⁹ lib. f. de doc. xpi. c. v. iuitans homies
ad docendū liberalit̄ ea que sibi a deo cōcessa
sunt. q; si docere curarēt plura scirēt. **N**on est
in q̄t metuendū ne dare desinat cetera cuz ea q̄
data sunt cepim⁹ imp̄dere. **E**t adducit **Aug⁹**
duas pulcherrimas figuras deduo b⁹ festis q̄
fecit xp̄s paupibus q̄ euz sequebant̄ vt ab eo
docerent. **P**rimū festū fecit q̄ncz milib⁹ ho
minū de quinz panibus ⁊ duob⁹ piscib⁹. **E**t
illis saturatis sup̄ abundauerūt duodecim co
phini fragmentorū. **M**arth. xiiij. **S**ecunduz
festum fecit q̄tuor milib⁹ hoim de septē pani
bus ⁊ pisciculis paucis. **Q**uib⁹ saturatis sup̄
abundauerūt sp̄te septē plene fragmentis.
Istis miraculosis historijs alludēs **August⁹**.
ibidē dicit. **I**lli q̄ncz ⁊ illi septē panes anteq̄
inciperēt dari hoibus esurientib⁹. qui vt fieri
ceperāt cophinos ⁊ sp̄tas satiatis tot milib⁹
hoim impleuerūt. **V**ic ille panis dū frange
ret accreuit. sic q̄n docto liberalit̄ incipit dan
do q̄d de dono dei accepit. multiplicaf ⁊ auge
tur in docēte. **S**ecūdo ē liberaliter cōicandus
pp̄ter sequēs emolimētū ⁊ sufficiēs. **M**ari
mum em̄ emolimentū ē q̄ hō fiat p̄iceps ami
citiē dei. **H**oc aut̄ facit bonus vsus sapie. **Q**
de sapia dicit **Sap. vij.** Amicos dei ⁊ pp̄he
tas ip̄a cōstituit. **E**t ibidē dicit paruz s. **Q**uo
scz thesauro sapie q̄ vsi sunt. vicz faciēdo quo
ad seip̄os. ⁊ docēdo q̄ ad alios. p̄iceps facti
sunt amicitie dei. **E**t dicit **Robert⁹** holec. super
lib. **Sap. lec. xcviij.** q̄ tria sunt genera hoim q̄
thesauro scie siue sapie nō vtunt ad meritum
quia sunt sapie oppressores. subuersores ⁊ abu
sores. **P**rimi em̄ sunt sapie oppressores. **S**pp̄i
munt em̄ sapiam quā a deo acceperūt ⁊ ad p̄
ximoꝝ edificatiōē nō exponūt. **E**t hi similes
sunt illi suo maligno ⁊ pigro qui acceptū talē
tum fodit in terrā ⁊ abscondit pecuniam dñi
sui. **M**at. xxv. **E**t cū socij sui ⁊ cōp̄ui sui vene
runt cū suis lucris ad dñm duplicatis. ip̄e ac
cessit cū talēto ⁊ ait. **D**ñe scio qz dur⁹ es. ⁊ me
tis vbi nō seminasti. ⁊ cōgregas vbi nō sparsi
sti. timēs abij. abscondi talentū tuū in terra. ⁊
ait. **E**cce habes quod tuū ē. **D**e isto loquens
Cryf. omel. xix. opis ip̄fectio dicit q̄ hec ex
cusatio ē falsa. **D**ic̄ in q̄t. **F**u⁹ nequā vbi non se
minat metit. **Q**uis em̄ hoim est vel gentiliam
vel iudeozum quem non spiritualiter sensibuf
adorauit. cui nō de dit scientiam boni et mali
⁊ cui non dedit posse fugere malum. ⁊ app̄chē
dere bonū si velit. **S**ic̄ inquit nullus ē homo
cui sit minus aliquod mēbrū corporis ad vsū

corporalem. sic nō est cui sit minus aliquis sen
sus vel potentia ad intelligentiam boni ⁊ mā
li ad omne opus bonum faciendū quodcunqz
voluerit. hec **Cryf.** **E**t vult expresse dicere q̄
deus nulli homini deficit concedendo sibi sci
entiam necessariam ad salutem si non abuta
tur gratia sibi a deo cōcessa. ⁊ non opponat obi
cem per peccatum. **S**unt ergo quidam q̄ sub
terra abscondunt talentum. quia scz noticiāz
scripture sacre ⁊ ecclesiastice discipline sub sol
licitudine terrenarum occupationum recon
dunt. vel sub delitijs ⁊ pigritia carnis sue de
coquunt. **D**e tali dicit **Ecc̄i. vij.** **S**i vixerit ho
mo multis annis. ⁊ nō vtaf bonis substantie
sue tē. **D**e hoc dicit. **E**go p̄nuncio q̄ melior
sit illo abortiuus. **Q**uia **Ecc̄i. xx.** dicitur. **S**a
pientia abscondita ⁊ thesaurus inuisus q̄ vti
litus in vtrifqz. quasi diceret nulla. **E**t hoc est
verū ad alienā s̄ nō q̄tū ad pp̄riā. **T**hesaur⁹
ei⁹ inuis⁹ nō sibi sed alijs valet. .s. sapiētia absco
sa valeat habēti quātū ad actus vite cōtēpla
tiue. licz non valeat alijs p̄ opera vite nre acti
ue. vt dicit **Nicolaus de lyra.** **S**ecundo sūt q̄
dam sapientes ⁊ tamē sapientie subuersores.
quia quicquid verbis edificant morib⁹ expu
gnant. **E**t dato q̄ interdū edificent p̄ximos
tamē in nullo pmouent seip̄os. **C**um em̄ dicit
Aristo. vij. de animalibus. q̄ apes cum fece
runt magnā copiam mellis in fauis suis sugūt
de melle illo ⁊ se recreant de eodem. **E**t si non
facerent mel illud corrūperetur. ⁊ de fauis fie
rent aranee. **S**ic moraliter p̄sona ecclesiastica
habet magnā copiam mellis. id ē. scientiā sa
cre scripture que melli comparaf **P̄s. cxvij.**
Quā dulcia faucibus meis eloquia tua domi
ne sup̄ mel ori meo necesse habet alere seip̄uz
de melle suo. quod si nō fecerit mel suum cor
rumperef. quia scientia in displicentiam ⁊ pe
nam conuerteref. ⁊ de fauis fierent aranee. id
est. de habitibus scientialibus venose curiosi
tates ⁊ vane. ⁊ dicere posset quisqz talis cū p̄s
Tabescere fecisti sicut araneā aiā meam. **E**t
in alia p̄s. **A**nni eius sicut aranee meditabant̄
vel operabantur s̄m glosam. que dicit. **D**e
ditabantur anni. id est operabantur. quia si
ne fructu et vtilitate boni operis transierunt.
Et ideo primo ⁊ principaliter debet litteratus
vti sapientia sua aut scientia ad deuotionem ⁊
recreationē pp̄riāz ⁊ postea ad alienā. **E**t hoc
est quod signant dicit **Ecc̄s. ij.** **H**anc ratus sū
p̄tez meā si vterer labore meo. **D**ic̄ em̄ **Aristo.**
f. de generatione p̄pe finez. q̄ es ⁊ stannū non
bene miscēt ad inuicē. **S**ed sicut litterere cō
iunguntur. ⁊ in ore balbutiētis vnā littera so
nat ⁊ alia euanescit. sic stannū fluit. ⁊ es manet.
Mozale es qd ē metallū sonorū desigt̄ p̄ dica.
hb 5

Dñica .xviii. post trinita.

tionis eloquentiā. et es quod apparet argenti et non est significat conuersationis falsam apparentiam. Et ista duo nimis male commiscuntur in persona quacunque. et ideo cum ad examen dei peruenit nihil apparebit nisi sonus doctrine sine utilitate. sed cum argento bene miscetur es. quod vite claritas et verbi sonoritas delectabile efficiunt mixturam. In cuius figura legitur Exo. xxxij. quod dominus impleuit be seel spiritum sapientie et omni doctrina ad faciendum opus in auro et argento et ere in omnibus que requirebantur ad sanctuaria tabernaculi. hoc est moralitatis. quod persona ecclesiastica semper debet esse instructa quod operari sciat in auro deuote contemplationis. argento honeste conuersationis et ere sonore predicacionis. Tertio sunt quedam sapientes et sapientie abusores. et hi sunt homines bene instructi. quia scientiam applicant ad nocendum colorant falsa. excusant mendacia. impugnant verum. Et de vnoque tali dicitur Eccl. xx. Qui multis vitis vobis ledit animam suam. Omnes isti male vtuntur diuinitis sapientie. Consimiliter et hi qui mendacium phant et falsas auctoritates allegant ad propria ostentationem et omnem predicacionem diffamant. Talis sic querit cum apostolo. iij. Cor. j. Nunquid leuitate vsus sum. aut que cogito secundum carnem cogito vt sit apud me. Et dico confidenter quod talis vitis leuitate. carnalitate. vel falsitate. Non sic fecerunt sancti presbiteri que nos precesserunt. sed habentes thesauros sapientie et scientie sancte vixerunt recte docuerunt. et vera defensauerunt. et ideo participes facti sunt amicitie dei.

De eadem dñica. Sermo. ij.

Accesserunt ad iesum pharisei. et interrogauit eum vnus ex illis legisperitus temptans eum. magister quod est mandatum magnum in lege. Mat. xxij. Experientia quotidiana hactenus ostendit quod lupi accedunt ad oues non bona intentione sed mala mala intentione sua in hoc ostendunt quia si possent totum gregem ouium dilaniant et occidunt quia secundum Aristoteli. li. animalium. tota natura luporum toti nature ouium insidiat. Et idem dicit se legisse in libro quodam. quod cordula facta de intestinis lupi adiuncta corde cythare facte de intestinis ouis eam destruit et corrumpit. Sicut pluma aquila adiuncta plumis columbe eas decorat et corrodit. si diu in vno loco dimittuntur. Spirituali quidem per lupos subaudi scribas et phariseos qui semper apparebant in vestimentis ouium. id est blandis vobis sed intrinsecus erant lupi rapaces Mat. viij. Sed per oues intellige christum et discipulos. quia christus tanquam ouis ad occisionem ductus est et non aperiens os suum Esa. liij. Isti igitur rapaces lupi. scilicet pharisei nunquam accesserunt ad christum bona intentione. sed per mala. vt vltimate dilacerarent famam eius vobis detractio. vt vt quereret occasionem occisi-

onis. Nam vt habetur Mat. xv. accesserunt ad eum ab hierosolymis scribe et pharisei di. Quare discipuli tui transgrediuntur traditiones seniorum. non enim lauant manus suas cum panem manducant. Ecce quis cum ad eum fuit accedendi vbi inueniret occasionem eum de peccato transgressiois arguendi. qui ait Quis ex vobis arguet me de peccato. Iob. viij. q. d. nullus. Et iterum Mat. xv. dicitur quod accesserunt pharisei et saducei temptantes eum vt signum de celo ostenderet eis. Quare aut mala spiritus intentione accesserunt ad iesum causa fuit iniquitas. quod sic lupi spiritus sunt spiritus ouium. sic et pharisei christo et discipulis eius. id dicitur Sap. ij. Circuueniamus iustum. quoniam iustus est nobis. et spiritus est opibus nostris. et improbat nos peccata legum. et diffamat in nos peccata discipline nostre. permittit se sciam diuine filium dei se notat. factus est nobis in iudicacione cogitationum nostrarum. quis est nobis ad videndum. quoniam dissimilis est alijs vita illi. Quare in presenti euangelio dicitur accesserunt ad ipsum vt temptaret eum. quod accesserunt cum multitudine temptatiue et dolose vt ex hoc eum terre- rent. sic dicit Crisostomus. Couenerunt in vnum pharisei vt multitudine vincerent quem ratione superare non poterant. In euangelista duo tangit. Primo accessionem populosam. ibi accesserunt ad iesum. Secundo questionem fraudulosam ibi. Interrogauit eum ad primum tangit accessioem populosam. nam cum multitudine populi accesserunt ad ipsum. vt sic deum esset ipsum terreret. Sed christus terreri non potuit. quod iuxta vobis Sapientiam. Labium veritatis firmum erit in perpetuum. Psal. xij. Et. ij. Eldre. iij. Veritas omnia vincit. Sed per instructionem nostram moraliter est sciendum in libro de spiritu et anima parum post principium dicit quod anima nobilis est creatura. namque est dei ciuitas de qua secundum psalmum. gloriosa dicta sunt. quia ad imaginem et ad similitudinem dei facta. Sed quod nulla ciuitas absque populo est ideo disponit in ea conditor noster populum triplicem. videlicet sapientes ad consulendum. milites ad pugnam. artifices ad ministrandum. Cives huius ciuitatis sunt naturales et ingentes anime vt gores quarum distincti sunt gradus. Alij enim gradus sunt superiores. alij medij. et alij inferiores. Superiores quidem sunt sensus intellectuales. Medij rationales. Infimi sunt animales cum sua familia. De hoc populo vide etiam supra sermone. lxxxij. A. Debet igitur anima nobilis creatura cum isto populo accedere ad iesum duobus pedibus charitatis vicis dei et proximi. Quia sic quis vno pede non potest accedere. sic nec vna charitate potest quis ad deum accedere. quia dilectio dei non potest esse sine dilectione proximi. nec e converso. sic testatur b. Aug. li. viij. de trinitate. c. xxxj. Cum duo sint precepta charitatis. dei vicis et proximi per vtroque vnum non merito ponitur. quod nec deo sine proximo nec proximo sine deo glorificari potest. id dicit apostolus ad Romanos. xij. Nemi quicquam debeatis nisi vt iucem diligatis. qui enim diligit proximum le-